

“Je hebt veel uit te leggen in Nederland als je opkomt voor dieren”

Binnen de dierenbevrijdingsbeweging vormen dierenbevrijders de radicale vleugel. Regelmatig treden zij buiten de lijnen van de wet om dieren te bevrijden. Een enkeling deinst niet er niet voor terug om slachthuizen in brand te steken en voor langere tijd achter de tralies te verdwijnen. In de media wordt het imago van dierenbevrijders regelmatig door de modder getrokken. Om een nieuw licht te schijnen op deze groep activisten schreef Jeroen Siebelink het boek ***De Dierenbevrijders***.

Hart voor Dieren ging met hem in gesprek.

Melkkoeien worden onthoofd

Dit is één van de pijnlijke en stressvolle situaties die een koe meemaakt voor melkproductie.

Ik verbaas me elke keer weer over het onbegrip in de samenleving en de politiek als het gaat om dierenleed,” begint Jeroen Siebelink zijn verhaal. “Welke vorm je dierenactivisme ook aanneemt, je hebt altijd veel uit te leggen in Nederland als je opkomt voor dieren. Dat geldt voor de gehele dierenrechtenbeweging, maar vooral voor de meest radicale vleugel daarbinnen: de dierenbevrijders. Zij fascineren mij, omdat ze bereid zijn om de wet te overtreden. Vaak worden ze neergezet als extremist, zelfs terrorist. Terwijl wat ze doen juist heel nobel is. Jaarlijks worden er 600 miljoen gevoelige, intelligente dieren in Nederland van geboorte tot dood vastgehouden in kooitjes of krappe stallen. Ze worden op allerlei manieren mishandeld, uitgebuit, verwaarloosd en uiteindelijk op afschuwelijk wijze gedood. Is de industrie misschien de echte misdadiger? Dierenbevrijders stellen deze paradox ter sprake en ik wilde die groep mensen beter begrijpen.”

Peter Janssen

In het boek volgen we onder anderen Peter Janssen, die ook wel bekend staat als The Vegan Streaker. In zijn leven heeft hij al vele dieren zoals nertsen en konijnen bevrijd, verstoorde hij stierengevechten en sprong hij meermaals in het water van dolfinaria.

“Hij doet dit in de traditie van het Dierenbevrijdingsfront (DBF), opgericht in 1978. Hij gaat verder dan wat zij deden. Hij is bereid tot verre overtredingen van de wet. Je kunt daar van alles van vinden, maar hij doet dit voor het dier en niet voor zichzelf. Er zijn niet veel mensen zoals hij. Ik wilde alles van hem weten, hoe zijn jeugd was en hoe hij zover is gekomen dat hij elke dag zijn leven in de waagschaal stelt en bereid is om jarenlang in de gevangenis te zitten. Dat is moedig. Ik geef graag aandacht aan mensen die iets doen om de wereld een beetje mooier te maken.”

Het Dierenbevrijdingsfront

“Het DBF is in 1978 ontstaan naar het voorbeeld van het Animal Liberation Front (ALF). Die organisatie vond haar oorsprong in de jaren 60 om vossen te beschermen tegen de vossenjacht, in Engeland een fenomeen. In Nederland was in die tijd de Dierenbescherming de grootste organisatie die het opnam voor de dieren. Zij maakten zich vooral druk om huisdieren, voor landbouwdieren was geen aandacht. De stichting Lekker Dier, die in 1975 ontstond, wierp de schijnwerpers op de landbouwdieren met o.a. demonstraties en bezettingen. Dit ging vriendelijk en vreedzaam. Totdat Hennie Veldhorst vanuit de trein het TNO zag waar dierproeven en -testen worden gedaan op honden, katten, geiten, ratten en muizen. Zij wilde er eens binnen kijken. In die tijd stonden deuren nog open en hingen er geen camera's. Met twaalf bevrijdde Beagles mochten ze bij Henk van der Meijden op televisie hun verhaal vertellen: ze ontroerden Nederland en het was de aftrap voor vele bevrijdingen en andere operaties. Anders dan het ALF wilde het DBF niet boos en militant zijn, maar elegant; ze waren de 'Robin Hoods' van Nederland. Ze lieten visitekaartjes achter in de lege kooien, als ze waren opgepakt en werden voorgeleid voor de rechtbank, kleedden ze zich netjes. “Omdat ze vonden dat ze niets crimineels deden.

“Een varken, kip en koe zijn niet anders dan jouw kat op schoot.”

Ze vonden alleen maar dat dieren niet in kooien horen te zitten en ze deden er wat aan.”

Welk dier eerst?

“Door de insluipingen ging voor de eerste generatie een wereld aan verborgen dierenleed open. Ze wilden het liefst alle soorten dieren bevrijden, maar concentreerden zich op landbouwdieren, proefdieren en pelsdieren. Bij Peter Janssen zie je nu die keuzestress ook, hij vindt het moeilijk kiezen. In de maanden richting kerst bezoekt hij konijnenstallen, om mensen bewust te maken van het leed van het kerstkoningin. In het voorjaar en de zomer is hij vooral in het buitenland om stierenvechten te verstoren. Dit gaat om dieren die ter amusement van publiek worden gemarteld en geslacht. Het verstoren van stierengevechten is levensgevaarlijk, hij wordt

Over Jeroen Siebelink

Jeroen Siebelink is onderzoeksjournalist en schreef meerdere boeken over de strijd tegen dierenleed: *Onder de beesten*, *Pels*, *De opkomst van de Partij voor de Dieren* en *De Vegetarische Slager*. Zijn nieuwste boek, *De Dierenbevrijders*, komt voort uit zijn fascinatie voor mensen die zichzelf opofferen ten goede van dieren, wat de gevolgen ook zijn. Momenteel werkt Siebelink aan een tweede roman.

© Anne van Gelder

Ondanks dat er in Nederland nog maar weinig konijnenvlees wordt gegeten, zitten er toch nog 400.000 konijnen in kooitjes vast.

na afloop zelf ook mishandeld. Zo draagt hij bij aan de publieke bewustwording en bewijsvoering: in Mexico is stierenvechten inmiddels bijna verboden en in Spaanse en Portugese steden sluiten steeds meer arena's."

De volgende generaties

"In de jaren 80 was er veel sympathie voor dierenbevrijders, maar dat nam richting de twintigste eeuw langzaam maar

zeker af. Nieuwe generaties dierenbevrijders waren bereid tot grover geweld tegen goederen, de kooien moesten niet alleen leeg, maar ook kapot. In 1987 werd zelfs een pelsdierenhandelaar kortstondig gegijzeld; veel dierenbevrijders van de oude stempel haakten toen af. Ook bij de samenleving ging dit er niet meer in; je komt niet aan mensen. De moord op Pim Fortuyn in 2002 was bijna de nekslag; het werd de dierenbeweging ten onrechte aangerekend, want hij is vermoord om een heel andere reden - namelijk angst voor zijn xenofobie. Maar sindsdien waait in de politiek een radicaal-rechtse wind. Belangenbehartigers van boeren in de politiek schilderen dierenbevrijders nog altijd af als terroristen en vinden dat zij als zodanig vervolgd moeten worden. Dit speelt de dierenrechtenbeweging nog steeds parten."

Niet opgeven

Desondanks ziet Siebelink geen reden om de moed op te geven. "Dieren hebben daar niks aan. Na alles wat mensen dieren hebben aangedaan, zijn wij het ze verplicht om hun leed zoveel mogelijk te verlichten. Ik put zelf moed uit mensen zoals Peter Janssen, die onverstoord doorgaan. Hij krijgt zelfs een kick van dieren bevrijden. Ik bezocht hem zeven keer in de gevangenis; tussen drugsdealers en moordenaars ontving hij me altijd weer opgewekt, want hij wist dat hij zodra hij vrijkwam weer verder zou gaan met waar hij gebleven was." Het hoeft overigens niet altijd zo extreem volgens Siebelink, iedereen kan op zijn manier dieren helpen: "Om te beginnen kun je stoppen met dieren eten. Daarmee red je jaarlijks 1200

Over Peter Janssen

Peter Janssen uit Vught is ook bekend als The Vegan Streaker. In het verleden vroeg hij schaars gekleed en beschreven met boodschappen aandacht voor dierenleed. In november 2020 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 maanden, waarvan 10 voorwaardelijk. Inmiddels is hij weer op vrije voeten en onderneemt hij verschillende acties ten behoeve van dierenwelzijn.

dieren en verminder je sterk jouw impact op klimaat en milieu. En het is nog gezond ook. Je kunt in je eentje de wereld niet veranderen, wel de wereld van een dier. Een verstrikte duif of een landbouwdier zonder schaduw? Jij maakt het verschil met een telefoontje naar 144 Red een Dier.”

De rol van dierenbevrijders

Hoewel dierenbevrijders niet hoog aangeschreven staan bij publiek en media, hebben ze veel verandering bewerkstelligd. “Net als voetbalspitsen krijgen ze de meeste schoppen en weinig bruikbare ballen van achteruit. Ze staan alleen op een eiland. Maar ze zijn onmisbaar voor de beweging. Doordat zij bereid zijn illegaal stallen binnen te gaan en de werkelijkheid van de dierenindustrie naar buiten te brengen, kunnen de meer maatschappelijk geaccepteerde dierenclubs aan de slag met lobbyen en vooral rechtszaken. Zo zijn legbatterijen, kistkalveren en kettingzeugen inmiddels verboden. Op dit moment worden er in Nederland nog 400.000 konijnen in ellendige kooitjes gehouden. Toen Janssen begon met konijnen bevrijden waren dat er een miljoen.”

De industrie raken

“De basis van het opkomen voor dieren is vreedzaamheid. Je gaat door je knieën voor een weerloos wezen omdat je mededogen voelt. Als je dat voor een dier kunt opbrengen, moet je dat ook voor een mens opbrengen. Ik vind dat je mensen niet fysiek moet schaden; je moet de industrie raken, de financieel-economische elite. Film leven en dood in stallen, transporten, slachthuizen, toon de wereld wat er allemaal misgaat bij het gedoe met dieren en welke wetten er uit winstbejag worden overtreden. Help mensen met hun keuze in de supermarkt.”

Oostvaardersplassen

Siebelink schrijft niet alleen over dierenactivisten, om hun inzet goed te begrijpen, gaat hij ook met ze mee: “Zo ben ik afgelopen winter midden in de nacht meegegaan met de zogeheten hooigooiers in de Oostvaardersplassen, waar duizenden grote grazers sterven van de honger. Elk weekend

Iedere dag sterven 45.000 varkens na een leven vol ellende, pijn en uitbuiting.

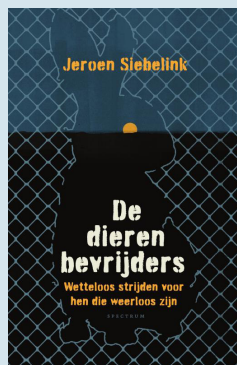
verspreidt een groep activisten een grote paardenkar vol hooi onder uitgehongerde runderen, paarden en herten. Hooi gooien is illegaal, maar als de overheid dieren weigert te beschermen en zelfs weigert ze te voeden, is het voor burgers legitiem om het dan maar zelf te doen. Het is ook gewoon een bijzonder uitje. Ik kan het aanraden; het verandert je leven, relateert je persoonlijke zorgen. De eerste keer dat ik een dier uit een stal redde en voorzichtig tegen mijn borst drukte, ging er iets in me open. Het allerbeste wat ik in mijn hele leven heb gedaan.”

Eye opener

Net als veel mensen heeft Siebelink een hondje als huisdier. “Ik geef Zorro maximale vrijheid, hij bepaalt voor een flink deel mijn dagritme, waar we wandelen, of we linksaf slaan of rechtsaf. Mijn hoop is dat de onvoorwaardelijke liefde die mensen voelen voor hun huisdier een eyeopener is voor de behoefte aan vrijheid van alle dieren. Een varken, kip en koe zijn niet anders dan jouw kat op schoot. Alle dieren verdienen liefde en al kun je die liefde niet aan alle dieren geven, het minste wat je kunt doen, is ze niet opeten.” ♥

Nog altijd worden er in Nederland 8,5 miljoen eenden per jaar geslacht.

De dierenbevrijders

Auteur: Jeroen Siebelink
Uitvoering: paperback
ISBN: 9789000391189
Prijs: € 23,99